30/11/2022

π. Δημήτριος Μπόκος: Το βόδι και ο άνθρωπος

/ Γνώμες

Ο Χριστός θεραπεύει μία γυναίκα που ήταν «συγκύπτουσα», διπλωμένη στα δυο επί δέκα οκτώ χρόνια. Δεν μπορούσε να ισιώσει το κορμί της, να σηκώσει όρθιο το κεφάλι της.

Ο Χριστός ακούμπησε πάνω της τα χέρια του και η γυναίκα ανορθώθηκε αμέσως δοξάζοντας τον Θεό. Ο αρχισυνάγωγος όμως αγανάκτησε, επειδή το θαύμα έγινε μέρα **Σάββατο**, πράγμα κατ' αυτόν ανεπίτρεπτο. Δεν τόλμησε όμως να τα βάλει στα ίσα με τον **Χριστό**. Βρήκε εύκολο στόχο τη **φτωχή γυναικούλα.** Έξι μέρες να

εργάζεσθε, είπε. Σ’ αυτές να έρχεστε για θεραπεία, όχι την ημέρα του Σαββάτου. Αλλά ο Χριστός τον ονόμασε αμέσως υποκριτή (Κυριακή Ι΄ Λουκά).

Όμως γιατί; Το θαύμα αυτό είναι ένα από τα πολλά που έκαμε ο **Χριστός** ημέρα Σάββατο. Γι’ αυτό μια σοβαρή κατηγορία των Ιουδαίων εναντίον του ήταν «ότι το Σάββατον ου τηρεί». Δεν τηρούσε τη νομοθετημένη αργία του Σαββάτου, αφού «ταύτα εποίει εν σαββάτω» και έτσι «έλυε το σάββατον», καταργούσε τη θεϊκή εντολή. Οι **Φαρισαίοι** τον παρακολουθούσαν προσεκτικά αν θα κάνει θεραπείες τα **Σάββατα,** για να τον κατηγορήσουν. Ο Χριστός όμως τους καλεί να φύγουν απ’ την επιφανειακή σχέση με τον **Θεό**. Τους προκαλεί να βλέπουν το πνεύμα του νόμου και όχι το γράμμα. Η αποχή από εργασία κατά το Σάββατο δεν νοείται ως απραξία, αλλά ως ευκαιρία επίδοσης σε καλά έργα. Να εργάζονται το καλό. Γι’ αυτό τους θέτει το ερώτημα: Τί είναι επιτρεπτό να γίνεται κατά το **Σάββατο**; *«Αγαθοποιήσαι ή κακοποιήσαι;»* Να σώζουμε κάποιον αν βρίσκεται σε ανάγκη και κίνδυνο, ή (για να μην παραβούμε την εντολή της αργίας) να τον αφήνουμε αβοήθητο και ας πεθάνει; (Λουκ. 6,6-10).

Τους φέρνει και ένα χτυπητό παράδειγμα: Αν κατά την ημέρα του **Σαββάτου** συμβεί να πέσει μέσα σε πηγάδι το παιδί ή το βόδι ή το πρόβατο κάποιου, «ουκ ευθέως ανασπάσει αυτό;» Θα το αφήσει να πνιγεί; Δεν θα το ανεβάσει αμέσως επάνω; Ή θα αφήσει στη φάτνη δι-ψασμένο το ζώο του το Σάββατο; Δεν θα το λύσει να το πάει για νερό; Γιατί λοιπόν να είναι δεμένα τα χέρια του ανθρώπου, ανπαραστεί ανά-γκη να κάνει το καλό ημέρα **Σάββατο;** Και πόσος κόπος και προσπά-θεια χρειάζεται να ανασυρθεί ένα βόδι από το πηγάδι; Συγκρίνεται με ένα λόγο ή μια κίνηση του χεριού που θα χρειαστεί (και όχι απαραίτητα) ο **Χριστός** για να θεραπεύσει κάποιον; Και το ζώο έχει πιο πολλή αξία από τον άνθρωπο; Αν λοιπόν επιβάλλεται να σωθεί ένα ζώο σε ημέρα αργίας, πόσο περισσότερο επιτρέπεται να βοηθηθεί ο άνθρωπος! *«Ώστε έξεστι τοις σάββασι καλώς ποιείν»* .Οι δολοπλόκοι **Ιουδαίοι** δεν μπόρεσαν να αντιπαραθέσουν τίποτε στο πεντακάθαρο απλό σκεπτικό του Χριστού(Ματθ. 12, 9-13. Λουκ. 14, 1-6).

Η σπουδή των **Εβραίων** δεν ήταν να τηρήσουν τον νόμο του Θεού. Υποκρίνονταν ευλάβεια, για να κρύψουν τον φθόνο τους για τον Χριστό. Στην προσπάθειά τους να τον βγάλουν από τη μέση, γίνεται και το γράμμα του νόμου εύχρηστο εργαλείο στα χέρια τους. Ο **Χριστός** όμως τους παραπέμπει στην ουσία. Αλλιώς, τους λέει, η σχέση σας με τον **Θεό** είναι μόνο στα λόγια. Τον τιμάτε με τα χείλη, ενώ η καρδιά σας «πόρρω απέχει» από αυτόν (Ησ. 29, 13).

Τί κρίμα, να κόβεσαι τάχα για τον Θεό και βασικά να τον αρνείσαι!